

Michail Bulgakov

Psí srdce

Michail Bulgakov
Psí srdce

překlad: *Ludmila Dušková*

dramatizace a režie: *Sergej Pavlovič Fedotov*

scéna a kostýmy: *Adam Pitra*

hudba: *Michal Čapka*

dramaturgie: *Petra Kohutová*

Osoby a obsazení:

Pes - *Michal Čapka* nebo *Vladislav Georgiev*

Profesor Preobraženskij - *Pavel Cisovský*

Doktor Bormental - *Marek Cisovský*

Zina - *Gabriela Wilčková*

Darja Petrovna - *Miroslava Georgievová* nebo *Renáta Klemensová*

Švonder - *René Šmotek*

Vjazemská - *Tereza Kašparová* nebo *Tereza Maňáková*

Pestruchin - *Michal Čapka* nebo *Vladislav Georgiev*

Pacientka, Babka, Cizinec - *Renáta Klemensová* nebo *Miroslava Georgievová*

Fjodor, Pacienti, Generál - *Karel Růžička* nebo *Dušan Škubal*

Děvče - *Tereza Maňáková* nebo *Tereza Kašparová*

Michail Afanasjevič Bulgakov (1891-1940)

Ruský prozaik a dramatik, původním povoláním byl lékař (psal tzv. "lékařské povídky"), později novinář. Narodil se v Kyjevě. Po maturitě (1909) vystudoval lékařskou fakultu (1916). V letech 1930-36 dělal asistenta režie v legendárním 'Moskevském uměleckém divadle'. Své první hry Bulgakov později spálil, některé byly zakázány. Historii a současnost zobrazoval nezjednodušeně, využíval prvků grotesky, ukazoval tragické rozpory v psychologii postav, které nepřijaly revoluci. Vrcholem jeho tvorby se stalo filosofické románové podobenství o osudu umělce v dehumanizovaném společenském systému, paralelně rozvíjející parafrázi biblického příběhu a faustovského tématu a zkarikovaný, fantaskně groteskní obraz mravů meziválečné Moskvy. Pranýřoval brutalitu totalitního myšlení. Zemřel v Moskvě.

Dílo: A Cabal of Hypocrites (1934), Adam a Eva (1931), Batum (1939), Bílá garda (1925), Čičikovovo putování (1924), Diaboliáda (1925), Divadelní román/V zákulisí (1936-40), Dny Turbinových (1926), Don Quijote (1938), Inženýrovo kopyto (1929), Ivan Vasiljevič (1935-36), Krvavá koruna (1921), Mistr a Markétka (1928-40), Molière (1929-30), Mrtvé duše (1930), Novely a povídky (1990), Osudná vejce (1924), Pařížští komunardi (1921), Psí srdce (1925), Purpurový ostrov (1927), Puškin: Poslední dny (1934-36), Sebeobrana (1921), Útěk (1928), Zápisky mladého lékaře (1963), Zápisky na manželách (1922-23), Zojčin byt (1926), Ženichové z hlíny (1921), Život pana Moliéra (1932)

Preobraženskij: To chce vlídnost, pane. Vlídnost je jediný způsob dorozumění s živým tvorem. Teror nic nezmůže, i kdyby bylo zvíře sebeinteligentnější. To jsem tvrdil vždycky, tvrdím a budu tvrdit. Marně se lidé ukájejí nadějí, že něco napraví terorem. Kdepak, pane, teror nic nezmůže, ať bílý, rudý nebo dokonce hnědý! Dokáže jen paralyzovat nervový systém.

Pes: Já mám takový štěstí. Jsem už zřejmě v tomhle bejváku nastálo. S tím mým původem tutově nebude něco v pořádku. Bez táty zlatého setra by se mi tohle přece nemohlo přihodit. Babička holt byla kurva, dej jí pánbůh nebe, stařence. Jenom jedno mi není jasný: proč mi tak rozšmikali hlavu, ale to se do svatby zahojí. A vůbec, moje starost to není.

Preobraženskij: Je možno transplantovat hypofýzu Spinozy a já nevím koho a vytvořit tak ze psa bytost na neobyčejně vysoké intelektuální úrovni. Ale proč sakra, ptám se. Vysvětlete mi, prosím vás, proč mám uměle vyrábět Spinozu, když ho každá normální ženská může klidně kdykoliv porodit? Takhle přece vyklopila v Cholmogorech madame Lomonosová toho svého výtečníka taky. Můj zatracený objev nestojí ani za zlámanou grešli...

PREMIÉRA 1.2.2003 Komorní scéna Aréna Ostrava

Poděkování:

paní **Haně Maňákové** za zajištění a dodání chirurgických nástrojů
a **restaurantu Sofia (ul. 28. října 4, Moravská Ostrava)**
za dodávání teplých pokrmů použitých v inscenaci

Představení bylo realizováno za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky

Veškerá práva k provozování zastupuje DILIA Praha